

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **P. Q. A.,**
zastoupena Mgr. Markem Čechovským, advokátem
se sídlem Praha 1, Opletalova 25

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.1.2017 č.j. MV-39775-6/SO-2014

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 13.1.2017 č.j. MV 39775-6/SO-2014 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Marka Čechovského.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 7. 1. 2014, č.j. OAM-41065-18/DP-2011 (dále jen „rozhodnutí ministerstva“), jímž byla podle ustanovení § 44a odst. 4 ve spojení s ustanovením § 46a odst. 2 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky podaná podle § 44a téhož zákona.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobkyně podala dne 1.6.2011 žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky. Ministerstvo vnitra dne 10.6.2013 vyzvalo žalobkyni k doložení aktuálního dokladu o nezaopatřenosti. Žalobkyni bylo totiž v minulosti vydáno povolení k dlouhodobému pobytu dle ustanovení § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, podle kterého žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území je oprávněn podat cizinec, který je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem. Jelikož žalobkyně v průběhu řízení dosáhla zletilosti, bylo nutné posoudit, zda splňuje podmínku nezaopatřenosti. Nezaopatřenost cizince se podle § 178 odst. 2 zákona o pobytu cizinců posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře. Žalobkyně doložila potvrzení o studiu přípravného programu Foundation Diploma in Art and Design na fakultě School of Art & Design na Prague College, s.r.o. Ministerstvo vnitra s odkazem na vyhlášku č. 28/2012 Sb., shledalo, že studium na uvedené škole nelze považovat za studium na vysoké škole pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění, neboť bylo zahájeno po 1.9.2012. Poté, co žalovaná zjistila, že uvedená vyhláška, na které Ministerstvo vnitra postavilo svoji argumentaci, byla zrušena zákonem č. 267/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zabývala se danou věcí z hlediska § 11 a § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“). V rámci svého posouzení uvedla, že za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje studium na středních a vysokých školách v České republice, jejichž seznam vede Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Žalobkyně doložila potvrzení o studiu na Prague College, s.r.o., což je britská vysoká škola v Praze, která však v seznamu vysokých škol uveřejňovaném na portále Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (www.msmt.cz) není uvedena, a žalobkyni tak nelze považovat za zletilé nezaopatřené dítě ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 12 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Žalobkyně tedy dle názoru žalované nesplňuje podmínku nezaopatřenosti ani s ohledem na aktuální znění právních předpisů. Za nedůvodnou pak žalovaná označila odvolací námitku žalobkyně, že rozhodnutí ministerstva představuje nepřiměřený zásah do jejího soukromého a rodinného života.
3. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve namítla, že

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

napadené rozhodnutí odporuje požadavkům obsaženým v § 68 odst. 3 správního řádu, a že správní orgány obou stupňů v rozporu s § 3 správního řádu nedostatečně zjistily skutkový stav věci. Žalobkyně vytkla žalované též porušení § 4 odst. 1 a § 2 správního řádu. Dále namítla nesprávné právní posouzení věci s tím, že plněním účelu při dlouhodobém pobytu za účelem sloučení rodiny zajisté není to, jestli škola, kterou studuje, je na seznamu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Prague College, s.r.o., je britskou akreditovanou vysokou školou. V rámci odvolacího řízení žalobkyně doložila potvrzení o studiu bakalářského programu na této vysoké škole, přičemž to, zda je Prague College, s.r.o., v seznamu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, není pro řízení podstatné, neboť to ani zákonná ustanovení nevyžadují. V další námitce žalobkyně vyslovila nesouhlas s tím, jak se správní orgány obou stupňů vypořádaly s posouzením nepřiměřenosti zásahu do jejího soukromého a rodinného života, v čemž spatřuje porušení § 174a zákona o pobytu cizinců.

4. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a spisový materiál vztahující se k dané věci.
5. Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobkyně zdůraznila, že účelem jejího pobytu mělo být sloučení rodiny. Studium, kterým dokládala svou nezaopatřenost, řádně doložila. Žalovaná při jednání opětovně odkázala na napadené rozhodnutí, které považuje za plně přezkoumatelné. Nezaopatřenost je dle žalované zákonnou podmínkou pro podání žádosti. V rámci posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí správní orgán vyšel mj. z údajů uváděných samotnou žalobkyní, která uváděla, že s otcem nežije a že ji podporuje matka.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 42a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 14.8.2017 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území (dále jen "společné soužití rodiny") je oprávněn podat cizinec, který je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem cizince s povoleným pobytem.

Podle § 178a odst. 2 věta první zákona o pobytu cizinců nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře za nezaopatřené dítě se pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 12 až 15).

Podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře ve znění účinném do 31.12.2017 za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje studium na středních a vysokých školách v České republice, s výjimkou 1. studia za trvání služebního poměru, 2. dálkového, distančního, večerního nebo kombinovaného studia na středních školách, je-li dítě v době takového studia výdělečně činné podle § 10 nebo má-li v době takového studia nárok na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona o státní sociální podpoře ve znění účinném do 31.12.2017 za soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje studium na zahraniční vysoké škole, uskutečňované na území České republiky, pokud je podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro účely státní sociální podpory postaveno na roveň studia na vysokých školách v České republice; zahraniční vysokou školou se pro účely tohoto zákona rozumí právnická osoba ustavená podle právních předpisů cizího státu, která je v tomto cizím státě, podle jehož právních předpisů byla ustavena (dále jen "domovský stát"), součástí vysokoškolského vzdělávacího systému daného domovského státu a která v tomto domovském státě poskytuje vzdělávání, jehož absolvováním se v tomto domovském státě podle jeho právních předpisů získává vysokoškolské vzdělání.

Podle § 12 odst. 1 písm. e) zákona o státní sociální podpoře ve znění účinném do 31.12.2017 za soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje studium ve vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy, uskutečňovaném na území České republiky tuzemskou právnickou osobou na základě její dohody s danou zahraniční vysokou školou, pokud je podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro účely státní sociální podpory postaveno na roveň studia na vysokých školách v České republice.

7. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti vyžadované ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně ostatně neuvedla, jako z těchto obligatorních náležitostí v napadeném rozhodnutí postrádá. Za způsobilou žalobní námitku nelze považovat pouhý odkaz na ustanovení správního řádu, která měl správní orgán dle přesvědčení žalobkyně porušit, bez uvedení konkrétních skutkových či právních důvodů zakládajících rozpor s označeným ustanovením zákona.
9. Soud však musel přisvědčit námitce, v níž žalobkyně vytýká žalované nesprávné právní posouzení věci. Z obsahu spisového materiálu vyplývá (a konstatuje to i žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí), že žalobkyně v průběhu řízení doložila za účelem prokázání nezaopatřenosti potvrzení o studiu na Prague College, s.r.o., což je britská vysoká škola působící v Praze. Žalovaná se touto skutečností zabývala zcela nedostatečně, když toliko konstatovala, že jmenovaná škola není uvedena v seznamu vysokých škol uveřejňovaném na portále Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (www.msmt.cz), a žalobkyni tak nelze považovat za zletilé nezaopatřené dítě ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 12 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Žalovaná se nesprávně omezila na posouzení věci toliko z pohledu § 12 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře a vůbec se nezabývala tím, zda žalobkyni dokládané studium na jmenované vysoké škole nelze považovat za soustavou přípravu na budoucí povolání podle § 12 odst. 1 písm. d) či písm. e) zákona o státní sociální podpoře ve znění účinném do 31.12.2017. Nutno dodat, že žádné z těchto ustanovení vskutku nestanoví jako podmínku zápis příslušné vzdělávací instituce do seznamu vedeného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

10. Vzhledem k vytčené nezákonnosti napadeného rozhodnutí, která je bez dalšího důvodem pro jeho zrušení, je dle názoru soudu předčasné a nadbytečné zabývat se žalobní námitkou brojící proti posouzení nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců má z logiky věci své místo pouze v negativním rozhodnutí, přičemž výsledek řízení, v němž bude muset správní orgán předmětnou žádost znovu komplexně posoudit z výše nastíněného hlediska, nyní nelze předvídat.
11. Z důvodů popsaných shora soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
12. Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobkyni, která měla ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobkyni v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku za řízení o žalobě ve výši 3.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobkyně advokátem, a to za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání soudu), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů právní služby činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny třemi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a částkou 2.142,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tedy činí 15.342,- Kč. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Marka Čechovského (§ 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Praha 9. května 2019

Mgr. Martin Kříž, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.